

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด
โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติเขียนตัวสะกดคำ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชั่นและเครื่องแต่งกาย

โดย

นายธรรมบุญ เทพชุม
ตำแหน่ง พนักงานราชการครู
สาขาวิชาสามัญ – สัมพันธ์

ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๓
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด
โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติเขียนตัวสะกด ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชั่นและเครื่องแต่งกาย

โดย

นายธรรมนุญ เทพชุม
ตำแหน่ง พนักงานราชการครู
สาขาวิชา สามัญ – สัมพันธ์

ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๓
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgements)

รายงานวิจัยการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชั่นและเครื่องแต่งกาย ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยได้รับการส่งเสริมความสนับสนุนจากนางประกายแก้ว ศุภอักษร ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา นายสมภพ เพชรภักดี รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณคณะครูและนักศึกษาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ที่ให้ความร่วมมือทำให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ชื่อผู้วิจัย : นายธรรมนุญ เทพชุม
ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกปฏิบัติเขียนตัวสะกดคำ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย
สาขาวิชา : สามัญ – สัมพันธ์
ปีการศึกษา : ๒๕๖๖

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย ในรายวิชา ทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐ - ๑๑๐๑) และเพื่อวางพื้นฐานรายวิชาภาษาไทย ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องต่อไป ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษาเยลาที่ลงทะเลเบียนเรียนวิชา ทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐ - ๑๑๐๑) ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๒๓ คน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย จำนวน ๑๐ คน ที่เลือกโดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จากผลสัมฤทธิ์ไม่ผ่านเกณฑ์ของการสอบย่อยในเรื่องการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบฝึกปฏิบัติและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ใช้วัดความรู้ความเข้าใจตามกรอบเนื้อหาที่กำหนด เป็นแบบข้อเขียน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้ทดสอบกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ผลการทำแบบฝึกปฏิบัติ พบว่า คะแนนจากการทำแบบฝึกปฏิบัติชุดที่ ๑ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ๓.๘๐ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๐๐ คะแนน จากการทำแบบฝึกปฏิบัติชุดที่ ๒ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ๘.๗๐ คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๐๐ สรุปว่า คะแนนจากการทำแบบฝึกปฏิบัติชุดที่ ๒ สูงกว่าชุดที่ ๑ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ๔.๙๐ คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๐๐

สารบัญ
(Table of contents)

เรื่อง	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ง
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
๑.๓ สมมติฐานการวิจัย	๒
๑.๔ ขอบเขตการวิจัย	๒
๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะ	๓
๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๓
บทที่ ๒ เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
๒.๑ แนวคิด ทฤษฎี	๔
๒.๒ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	๕
๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๗
บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการวิจัย	
๓.๑ แบบแผนการวิจัย	๑๙
๓.๒ ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	๑๙
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๑๙
๓.๔ การดำเนินการวิจัย/การเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๐
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๑
๓.๖ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๑
บทที่ ๔ ผลการดำเนินงานโครงการ	
๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๒
๔.๒ การวิเคราะห์ผลการทำแบบฝึกหัด	๒๒
๔.๓ การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกปฏิบัติ	๒๓
๔.๔ การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๒๓

สารบัญ
(Table of contents)

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๒๕
๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย	๒๕
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๒๖
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ประวัติผู้จัดทำ	๓๒

สารบัญตาราง
(List of Tables)

ตาราง	หน้า
ตารางที่ ๔.๑ แสดงการวิเคราะห์ผลการทำแบบฝึกหัด	๒๒
ตารางที่ ๔.๒ แสดงผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกปฏิบัติ	๒๓
ตารางที่ ๔.๓ แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๒๔

บทที่ ๑

บทนำ

(Introduction)

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน คนไทยจะต้องทำความเข้าใจและศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษา หมั่นฝึกฝนให้มีทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารการเรียนรู้สิ่งต่างๆ และการสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ดังนั้นภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับอยู่ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช ๒๕๖๓ โดยกำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มที่มุ่งส่งเสริมทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตจริง

ปัญหาการเขียนสะกดคำในปัจจุบันแสดงให้เห็นว่านักเรียนมักเขียนสะกดคำผิดมาก ทั้งนี้อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น การรับเอาตัวอย่างที่ผิดๆ จากสิ่งแวดล้อมภายนอกมาเป็นแบบอย่างในการเขียนสะกดคำ โดยเฉพาะสื่อสารมวลชนและสิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น โทรทัศน์ ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ จะเห็นได้ว่าการเขียนสะกดคำภาษาไทยผิดอยู่เสมอ และมักถูกปล่อยปละละเลย ไม่มีการแก้ไขให้ถูกต้อง โดยเฉพาะเรื่องการใช้รูปวรรณยุกต์ การใช้ ซ, ทร การใช้บันและ รร (ร หัน) คำพ้องเสียง และคำประวิสรรชนีย์ เป็นต้น หากไม่รีบแก้ไขจะทำให้เกิดผลเสียหายต่อบุคลากรของชาติได้ในอนาคต

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสอนในรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐-๑๑๐๑) ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ พบว่า นักศึกษามีผลการเรียนต่ำ ขาดความรับผิดชอบ ทำให้ไม่ผ่านเกณฑ์เนื้อหาในหน่วยที่ ๑ เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทยเบื้องต้น (การเขียนตัวสะกด) จำนวน ๑๐ คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕ ของนักศึกษาทั้งกลุ่มเรียน จำนวน ๒๓ คน

ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักถึงความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องปรับปรุงผลการเรียนการสอน และให้นักศึกษามีความรู้ ความสามารถในการเรียนภาษาไทย จึงได้จัดทำแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องแบบฝึกวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชั่นและเครื่องแต่งกาย โดยใช้แบบฝึก เรื่องการเขียนตัวสะกดคำ ในรายวิชา ทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐ - ๑๑๐๑)

๑.๒.๒ เพื่อวางพื้นฐานรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐ - ๑๑๐๑) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชั่นและเครื่องแต่งกาย และสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องต่อไป

๑.๓ สมมติฐานของการวิจัย

นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากการเรียนโดยใช้แบบฝึกเรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชั่นและเครื่องแต่งกาย

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา ทำการวิจัยในเนื้อหาเรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชั่นและเครื่องแต่งกาย วิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐-๑๑๐๑) ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ๒๕๖๔

๑.๔.๒ ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชั่นและเครื่องแต่งกาย ของวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐ - ๑๑๐๑) ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๒๓ คน

๑.๔.๓ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชั่นและเครื่องแต่งกาย ของวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐ - ๑๑๐๑) ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๑๐ คน

๑.๔.๔ ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่

(๑) **ตัวแปรอิสระ** คือ แบบฝึกหัดเขียนไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชั่นและเครื่องแต่งกาย ในรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐-๑๑๐๑)

(๒) **ตัวแปรตาม** คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐ - ๑๑๐๑)

๑.๔.๕ การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะ

๑. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดเป็นคำได้อย่างถูกต้องหลักเกณฑ์ และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อให้สามารถสื่อความหมายได้ถูกต้องความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

๒. แบบฝึก หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ใช้สำหรับให้นักเรียนฝึกและปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้น

๓. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ หมายถึง แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชั่นและเครื่องแต่งกาย

๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๖.๑ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชั่นและเครื่องแต่งกาย

๑.๖.๒ สามารถวางพื้นฐานรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐-๑๑๐๑) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชั่นและเครื่องแต่งกาย และสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องต่อไปได้

บทที่ ๒

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(Review of Related Search and Literature)

การศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

๒.๑ แนวคิด ทฤษฎี

๒.๑.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๖๓ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

๑. เพื่อให้มีความรู้ทางทฤษฎีและเทคนิคเชิงลึกภายใต้ขอบเขตของงานอาชีพ มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อใช้ในการดำรงชีวิตและงานอาชีพ สามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

๒. เพื่อให้มีทักษะและสมรรถนะในงานอาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะจากศาสตร์ต่าง ๆ ประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

๓. เพื่อให้มีปัญญา มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ วางแผน บริหารจัดการ ตัดสินใจ แก้ปัญหา ประสานงานและประเมินผลการปฏิบัติงานอาชีพ มีทักษะการเรียนรู้ แสวงหาความรู้และแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเองและประยุกต์ใช้ในการสร้างงานให้สอดคล้องกับวิชาชีพและการพัฒนางานอาชีพอย่างต่อเนื่อง

๔. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในงานอาชีพ รักงาน รักหน่วยงานสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี มีความภาคภูมิใจในตนเองต่อการเรียนวิชาชีพ

๕. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพแข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับการปฏิบัติงานในอาชีพนั้น ๆ

๖. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว องค์กร ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญสิ่งแวดล้อม

๗. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ

๘. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒.๑.๒ จุดประสงค์รายวิชา

๑. เข้าใจทักษะการใช้ภาษาไทยเชิงวิชาชีพ

๒. สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าสารและการใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในวิชาชีพตามหลักภาษา เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคลและสถานการณ์

๓. เห็นคุณค่าและความสำคัญของการใช้ภาษาไทยเชิงวิชาชีพอย่างมีจรรยาบรรณ

๒.๑.๓ สมรรถนะของรายวิชา

๑. แสดงความรู้เกี่ยวกับหลักการฟัง การดู การพูด การอ่าน การเขียน การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าสารภาษาไทยเชิงวิชาชีพอย่างมีจรรยาบรรณ

๒. วิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่าสารในงานอาชีพจากสื่อประเภทต่าง ๆ ตามหลักภาษา เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคลและสถานการณ์

๓. พุดนำเสนอข้อมูลเพื่อสื่อสารในงานอาชีพและในโอกาสต่าง ๆ

๔. เขียนเพื่อติดต่อกิจธุระ บันทึกข้อมูลรายงานการปฏิบัติงานเชิงวิชาชีพตามหลักการใช้ภาษาไทย

๒.๑.๔ คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับหลักการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทย การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่าสารในงานอาชีพจากสื่อประเภทต่าง ๆ การพุดนำเสนอข้อมูลเพื่อสื่อสารในงานอาชีพและในโอกาสต่าง ๆ การเขียนเพื่อกิจธุระ การจดบันทึกข้อมูลและเขียนรายงานการปฏิบัติงานเชิงวิชาชีพ และจรรยาบรรณในการใช้ภาษาไทยเชิงวิชาชีพ

๒.๒ เอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒.๒.๑ การเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงมากที่สุดในเรื่องของความถูกต้องเพราะการเรียนรู้ภาษาไทยให้ประสบความสำเร็จจะต้องมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำความสำคัญของการเขียนสะกดคำปัญหาของการเขียนสะกดคำเทคนิคการสอนเขียนสะกดคำ และจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

๓.๑ ความหมายของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงมากที่สุดในเรื่องของความถูกต้องเพราะการเรียนรู้ภาษาไทยให้ประสบความสำเร็จจะต้องมีความเข้าใจตั้งนั้นเพื่อให้เข้าใจพื้นฐานการเขียนสะกดคำภาษาไทยอย่างมีระบบเกิดการเรียนรู้ในการเขียนภาษาไทยให้ถูกต้องและมีความหมายสมบูรณ์มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำ ดังนี้

สุริพร แยมฉาย (๒๕๓๖ : ๓) ได้กล่าวถึง การเขียนสะกดคำที่ถูกต้องว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เขียนสื่อความหมายได้ดี ถูกต้องและรวดเร็ว อีกทั้งยังช่วยสร้างเจตคติที่ดีแก่ผู้อ่าน อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความมั่นใจในตนเอง และก่อให้เกิดศรัทธาแก่ผู้ที่ได้อ่านอีกด้วย

ปัทมธนา ศุภกุล (๒๕๔๓ : ๑๑) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำภาษาไทยว่า เป็นทักษะอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่อาศัยทักษะการฟังการพูดการอ่านเป็นพื้นฐานแล้วจึงสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ประสบการณ์ต่างๆและความต้องการของตนออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจ

วีรศักดิ์ ปัตตลาโพธิ์ (๒๕๔๐ : ๑๒) ได้ให้ความหมายของการสะกดคำไว้ว่า การสะกดคำคือ การจัดเรียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมายและถูกต้องตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และสามารถนำคำดังกล่าวไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

ชุตติกาญจน์ เทศย์รัตน์ (๒๕๔๕ : ๓๓) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำหมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ รวมทั้งความสามารถในการเขียนคำ โดยเรียงลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวการันต์ ในภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำหลักการไปใช้ประโยชน์ได้ด้วย

บัณฑิตา แจ้งจบ (๒๕๔๕ : ๘) กล่าวถึงการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นการนำพยัญชนะต้นมาประสมกับสระและวรรณยุกต์ บางคำมีตัวสะกดที่ตรงตามมาตรา คือมีพยัญชนะใช้สะกดตัวเดียว บางคำมีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา คือ มีพยัญชนะใช้สะกดหลายตัว หรือบางคำมีทั้งตัวสะกดและตัวการันต์

นิมิต เพชรจำนงค์ (๒๕๔๗ : ๒๐) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำหมายถึงการนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ พยัญชนะตัวสะกด และเครื่องหมายต่างๆ มาผสมกันตามหลักของอักษรวิธีทางภาษา จนได้พยางค์หรือคำทั้งที่มีความหมายและไม่มีหมายแล้วนำไปใช้ตามจุดประสงค์

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่าความหมายของการเขียนสะกดคำภาษาไทยหมายถึงการจัดเรียงพยัญชนะสระ วรรณยุกต์ตัวสะกดและตัวการันต์มาประสมกันให้มีความหมายที่ถูกต้องแล้วนำไปใช้ตามจุดประสงค์

๓.๒ ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่งเพราะนักเรียนจะต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อนจึงจะสามารถพัฒนาเป็นการเขียนประโยคและเรื่องราวได้การที่เด็กเขียนสะกดคำผิดพลาดจะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของตนเองได้ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนภาษาไทยเป็นอย่างยิ่งนอกจากนี้ยังมีนักวิชาการอีกหลายท่านได้ให้ความสำคัญของการเขียนสะกดคำดังนี้

สราวดี เพ็งศรีโคตร (๒๕๓๙ : ๑๔) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำผิดยังส่งผลทำให้ผู้อ่านประเมินผู้เขียนในระดับที่ต่ำลงดังนั้นการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจในความหมายที่แท้จริงได้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างการยอมรับนับถือเกิดความเชื่อมั่นและศรัทธาจากผู้อ่านรวมทั้งสร้างความประทับใจที่ตระหว่งผู้อ่านและผู้เขียนได้ในทางกลับกันหากผู้เขียนสะกดคำผิดก็จะเสียความยอมรับนับถือจากผู้อ่านตั้งแต่เริ่มต้นดังนั้นผู้ที่เรียนในระดับชั้นที่สูงๆก็เช่นกันก็ควรให้ความสำคัญกับการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้ถูกต้องมากกว่าผู้ที่เรียนในระดับที่ต่ำกว่า

วรรณ โสมประยูร (๒๕๓๙ : ๑๕๖) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นทางการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อนจึงสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำผิดเสมอ จะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเอง ดังนั้น การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนเป็นอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เมื่อเริ่มเขียนคำเพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่างๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ช่วยให้เด็กใช้คำต่างๆ ได้ถูกต้องกว้างขวาง ครุจึงต้องฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกระดับชั้น

จากความสำคัญของการเขียนสะกดคำสรุปได้ว่า ความสำคัญของการเขียนสะกดคำคือการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือตามหลักภาษาไทย และการเขียนสะกดคำยังถือเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษาไทย เพราะการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญนักเรียนสามารถนำประโยชน์ที่ได้รับจากการเขียนสะกดคำไปใช้ต่อยอดในการเขียนได้กับทุกๆ สาระการเรียนรู้ และสามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

๓.๓ ปัญหาของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นปัญหาที่สำคัญของนักเรียนและครูสอนภาษาไทยเป็นอย่างมาก และจากการศึกษาพบว่า สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดก็ได้มีนักวิชาการได้กล่าวไว้หลายท่าน ดังนี้

กรรณิการ์ พวงเกษม (๒๕๓๒ : ๒) ได้กล่าวถึงปัญหาและข้อบกพร่องจากการเขียนสะกดคำผิดว่ามีรูปแบบในการเขียนสะกดคำผิด ดังนี้

๑. เขียนผิดที่พยัญชนะ

๒. การตัดและเติมสระ สระเปลี่ยนรูป การเขียนสระผิด การเขียนสระเสียงสั้นยาวสลับกัน เขียนคำที่ประวิสรรชนีย์ สระประสมเขียนผิด

๓. ใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง

๔. ใช้สะกดผิดที่ใช้ตัวการันต์ผิด เขียนคำที่มาจากภาษาอื่นผิดเขียนผิดโดยแทนเสียงให้สั้นลงหรือยืดเสียงให้ยาวออก เขียนคำที่ใช้ ร ล ว ควบ คำผิดที่สระ ไอ โอ และ อัย เขียนคำที่ใช้ นำอักษรผิด

สุชาติดา ชาทอง (๒๕๓๔ : ๗๖ - ๗๗) ได้วิจัยเกี่ยวกับลักษณะข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ พบว่า ลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้คำที่ใช้เกี่ยวกับการใช้ตัวสะกดการันต์ผิด มีดังนี้

๑. การใช้พยัญชนะต้นผิด

๒. การใช้สระผิด

๓. การใช้พยัญชนะตัวสะกดการันต์ผิด

๔. การใช้วรรณยุกต์ผิด

๕. การใช้พยัญชนะต้นและพยัญชนะสะกดผิด

สุธิวรงค์ พงศ์ไพบุรณ์ (๒๕๓๔ : ๒๙๐) ได้กล่าวไว้ว่าการเขียนสะกดคำภาษาไทยผิดนับว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่ควรสนใจเป็นพิเศษ เพราะการเขียนหนังสือผิดเป็นเครื่องบ่งบอกว่าผู้นั้นไม่สนใจในการใช้ภาษาไทยทุกคน อาจจะเขียนหนังสือผิดบ้างไม่มากก็น้อย แต่ทุกคนควรจะได้ระมัดระวังให้ผิดน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ การสะกดการันต์นั้นยึดพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานเป็นหลัก ดังนั้น การเขียนผิดอาจเกิดจากหลายสาเหตุดังนี้

๑. เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำเพราะคำในภาษาไทยเรามีเสียงตรงกันมากแต่สะกดการันต์ต่างกันและมีความหมายต่างกันเมื่อเป็นเช่นนี้อาจจะทำให้ผิดในเรื่องสะกดการันต์ได้ง่าย ถ้าหากจำแต่เสียงโดยไม่พิจารณาถึงความหมายเฉพาะของคำ

๒. เขียนหนังสือผิดเพราะใช้แนวเทียบผิดคำบางคำเมื่อจะเขียนเราไม่มั่นใจเรามักจะนึกเทียบเคียงกับคำอื่นๆ ซึ่งเคยรู้มาแล้วเป็นอย่างดีวิธีการเช่นนี้เป็นเหตุที่ทำให้เขียนหนังสือผิดเพราะคำบางคำมีความหมายหรือรูปศัพท์ตลอดจนหลักภาษาต่างกันจะใช้กฎอันเดียวกันไม่ได้จึงควรพิจารณาจดจำเป็นคำๆไป

๓. เขียนหนังสือผิดเพราะออกเสียงผิดคำบางคำบางคนออกเสียงไม่ตรงหรือออกเสียงไม่ชัดเลยติดนิสัยเมื่อเขียนจึงผิดด้วยแต่คำบางคำส่วนมากออกเสียงอย่างหนึ่งซึ่งไม่ตรงกับรูปที่เขียนตามพจนานุกรม

๔. เขียนหนังสือผิดเพราะไม่รู้หลักภาษาหลักภาษานับเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการเรียนภาษาการที่จะเรียนโดยไม่ต้องรู้หลักนั้นย่อมเป็นไปได้แต่เนื่องจากหลักภาษาไทยมีข้อยกเว้นมากมายจึงควรจะได้ตระหนักในข้อนี้โดยเฉพาะในการเขียน

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (๒๕๓๘ : ๕๔) ได้กล่าวถึงปัญหาของการเขียนว่า ปัญหาของการเขียนสะกดส่วนมากเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสะกดการันต์นักเรียนประถมศึกษาส่วนมากยังเขียนสะกดการันต์ผิดพลาดสาเหตุเพราะเด็กไม่ได้รับการฝึกการเขียนสะกดอย่างถูกวิธีและเพียงพอฉะนั้นครูควรจัดกิจกรรมในการสอนเขียนสะกดคำให้นักเรียนเกิดความรู้และสนุกสนาน เพื่อช่วยให้นักเรียนที่จะเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยโดยการจัดทำแบบฝึกสะกดคำยากที่น่าสนใจและช่วยให้นักเรียนอยากเรียน

อัจฉรา ชิวพันธ์ (๒๕๓๘ : ๗๕) ได้พูดถึงข้อบกพร่องของการเขียนสะกดการันต์ผิดดังนี้

๑. เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิดเช่นสังเกตเขียนเป็นสังเกต เพราะเทียบกับสาเหตุ
 ๒. ใช้วรรณยุกต์ เพราะไม่เข้าใจหลักการผันวรรณยุกต์ของอักษรสูง อักษรต่ำเช่นตัวโน้ตมักเขียนผิดเป็นตัวโน้ต
 ๓. เขียนอักษรไม่ถูกต้องเช่นหัวบอดรูปแบบอักษรไม่ถูกต้องทั้ง สระพยัญชนะวรรณยุกต์
 ๔. สับสนเรื่องการใช้ ร ล และคำควบกล้ำเช่น
 - ๔.๑ พุดไม่ชัดสั่งให้เขียนตามเสียงของตนเช่น กอกกิ้ง จากกลอก
 - ๔.๒ สับสนในเรื่อง ร ล ควบกล้ำเช่น แผลเปลี่ยน (แปรเปลี่ยน)
 - ๔.๓ สับสนในการใช้พยัญชนะต้น ร และ ล เช่น เข้าโลง (เข้าโรง)
 ๕. วางรูปสระหรือวรรณยุกต์ผิดตำแหน่งเช่น ออ่อน ข้อย(อ่อนช้อย)
 ๖. ใช้ตัวการันต์ผิด เช่น อานิสงส์ (อานิสงษ์)
 ๗. เขียนต่อตัวเพราะความเลินเล่อ เช่น ฝรั่งเศส (ฝรั่งเศส)วรรณิ โสมประยูร (๒๕๔๔ : ๑๕๗)
- ได้ศึกษาลักษณะคำยาก ซึ่งเป็นคำที่นักเรียนส่วนมากเขียนผิดนั้น สาเหตุที่เขียนผิดสรุปได้ดังนี้
๑. นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิด โดยเห็นแบบอย่างที่จะสะกดผิด
 ๒. นักเรียนไม่รู้หลักภาษา เช่น ไม่รู้จักประวิสรรชนีย์ เป็นต้น
 ๓. นักเรียนไม่ทราบความหมาย เพราะคำไทยมีคำพ้องเสียง
 ๔. นักเรียนฟังไม่ชัด เพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ เช่น คราว คลอง ครอง กลอง กรอง

๕. นักเรียนไม่สามารถถ่ายถอดคำตามเสียงคำที่มาจากภาษาอังกฤษซึ่งเขียนแตกต่างจากเสียงได้ เช่น ซอลค์ ต็อกเตอร์ แทกซี

๖. นักเรียนใช้คำที่มี ร ล ไม่ถูก เช่น ราว – ลาว , ราว – ลาด

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ปัญหาที่สำคัญของการเขียนสะกดคำผิด ขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ตัวนักเรียนเองและวิธีการสอนของครู ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรตระหนักถึงปัญหาเหล่านี้เป็นสำคัญและหาวิธีการเพื่อแก้ไขและพัฒนาต่อไป

๓.๔ เทคนิคการสอนเขียนสะกดคำ

เนื่องจากการเขียนสะกดคำมีความสำคัญต่อการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายและเป็นรากฐานของการเรียนวิชาต่างๆแต่ปรากฏว่ามีปัญหาซึ่งเป็นสาเหตุให้เด็กเขียนสะกดผิดมีหลายด้านวิธีหนึ่งที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวเหล่านั้นคือ ความเอาใจใส่สนใจของครูผู้สอนที่จะต้องค้นหาวิธีต่างๆที่ดีที่สุดมาสอนเพื่อแก้ไขให้เด็กเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องไว้ดังนี้

๑. เขียนคำต่างๆตามหนังสือที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนได้

๒. เขียนคำบางคำที่จำเป็นและควรเขียน

๓. สามารถเขียนได้ถูกแบบและสวยงามเรียบร้อยพอสมควร

๔. สามารถเขียนได้คล่องแคล่วชำนาญไม่ผิดพลาด หรือซ้ำเกินไป

๕. แสดงการเขียนออกได้ตามกาลเทศะ ที่เหมาะสมเสมอ

ทั้งนี้เพราะภาษาเกิดจากการเลียนแบบและการทำซ้ำถ้าเด็กได้อ่านบ่อยๆเขียนบ่อยๆโดยได้รับความเอาใจใส่จากครูแล้วเด็กคนนั้นจะต้องอ่านออกเขียนได้อย่างไม่มีปัญหาโดยเฉพาะครูสนใจในหลักการใหม่ๆ ทางการศึกษาด้วยแล้วการสอนก็จะสะดวกขึ้น การเรียนก็จะมีผลสัมฤทธิ์ขึ้นเป็นทวีคูณการเขียนสะกดคำซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเขียนนั้น ต้องอาศัยเทคนิคและวิธีสอนเช่นเดียวกับการสอนทักษะต่างๆไปคือเน้นที่การฝึกฝน เพราะหัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึกฝนและได้รับการชี้ให้เห็นถึงข้อบกพร่องและแนวทางแก้ไข

จากข้อความข้างต้นสรุปเทคนิคการสอนเขียนสะกดคำได้ว่าเทคนิควิธีสอนที่เสนอแนะไว้จะช่วยให้การเรียนสะกดคำของนักเรียนสนุกสนานมากขึ้นถ้าได้นำมาใช้ในห้องเรียน การรู้ความหมายของคำจะมีผลทำให้เด็กสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น ครูผู้สอนจึงควรนำไปปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาคำผิดและเพิ่มประสิทธิภาพการเขียนของเด็ก

๓.๕ จิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

ในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อใช้ฝึกทักษะในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องนำเอาทฤษฎีหรือหลักจิตวิทยาเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อเสริมความเหมาะสมให้แบบฝึกการเขียนสะกดคำมีความเหมาะสมถูกต้องและสมบูรณ์เหมาะสมกับการที่จะนำไปใช้กับนักเรียนตามวัยความสามารถและความสนใจของนักเรียนซึ่งจะส่งผลทำให้แบบฝึกหัดนั้นมีประสิทธิภาพเกิดความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นดังที่มีนักวิชาการได้กล่าวไว้หลายท่านดังนี้

สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย (๒๕๓๕ : ๕๒) ได้กล่าวไว้ดังนี้

๑. กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) ซึ่งสอดคล้องกับอเนกกุล กรีแสง (๒๕๒๖ : ๑๓๔-๑๓๕) ที่ได้กล่าวถึงกฎของธอร์นไดค์ในการจัดการเรียนการสอนดังนี้

๑.๑ กฎแห่งการฝึกฝน (Law of Exercise) คือการให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหลายๆจะทำให้เกิดความคล่องและชำนาญการสร้างแบบฝึกจึงช่วยทำให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่เสริมจากแบบฝึกหัดในบทเรียนและมีหลายรูปแบบ

๑.๒ กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) คือการให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนจะทำให้เกิดความพอใจในการเรียน

๑.๓ กฎแห่งผล (Law of Effect) คือแบบฝึกต้องมีเนื้อเรื่องเป็นที่สนใจของผู้เรียนมีความยากง่ายให้เหมาะสมกับวัยและสติปัญญา มีสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนพอใจในการเรียนการประเมินควรกระทำอย่างรวดเร็วหลังจากที่นักเรียนทำเสร็จแล้ว

๒. ความแตกต่างระหว่างบุคคลควรคำนึงถึงนักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความถนัดความสามารถและความสนใจที่แตกต่างกันดังนั้นจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสมไม่ยากและไม่ง่ายเกินไปควรมีคละกันหลายแบบ

๓. การจูงใจผู้เรียนสามารถทำได้โดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายากเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนเป็นการกระตุ้นให้ติดตามต่อไปและแบบฝึกควรสั้นๆจะช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย

๔. การนำสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตและการเรียนรู้มาให้ให้นักเรียนได้ทดลองทำภาษาที่ใช้พูดใช้เขียนในชีวิตประจำวันทำให้ผู้เรียนได้เรียนและทำแบบฝึกในสิ่งที่ใกล้ตัวจะทำให้จำได้แม่นยำนักเรียนยังสามารถนำหลักและความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อีกด้วย

เบอร์นาร์ด (พนมวัน วรตลย์. ๒๕๔๒ : ๔๑ ; อ้างอิงจาก Bernard. ๑๙๗๖ : ๖๒) ได้เสนอแนะหลักการนำกฎแห่งการฝึกหัดไปใช้ในการเรียนการสอนดังนี้

๑. ครูจะต้องหาโอกาสหรือพยายามเปิดโอกาสที่จะให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนก็ตาม

๒. การทดสอบที่ดีการทำแบบฝึกหัดที่ตึ้นเป็นกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ความสามารถทั้งสิ้นจึงน่าจะหมั่นทดสอบหรือถามคำถามต่างๆให้มาก

๓. ให้นักเรียนได้พบปัญหาหรือหาสถานการณ์ใหม่ๆหรือกิจกรรมใหม่ๆอยู่เสมอเพื่อเปิดโอกาสให้เขาได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่

๔. การให้เด็กกระทำซ้ำๆจำเป็นต้องให้เด็กเข้าใจหรือรู้ความมุ่งหมายไปด้วยและพยายามเน้นให้เด็กเรียนรู้การประยุกต์ใช้ความรู้ในปัญหาต่างๆ

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่าจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำมีความสำคัญในการนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและการสร้างแบบฝึกหัดของครู ทั้งนี้เพราะถ้าครูผู้สอนได้ศึกษาและเข้าใจหลักทฤษฎีทางจิตวิทยาต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ ย่อมจะสามารถนำมาประยุกต์ใช้หรือใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกหัดให้มีคุณภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดในการเรียนการสอนรวมทั้งจะทำให้

สามารถสร้างแบบฝึกหัดที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับวัยความสนใจระดับคุณวุฒิความต้องการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ได้

๔. แบบฝึก

แบบฝึกเป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลาย มีปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนได้ด้วยตนเอง มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของแบบฝึก ความสำคัญของแบบฝึกหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกประโยชน์ของแบบฝึกรูปแบบของการสร้างแบบฝึกดังนี้

๔.๑ ความหมายของแบบฝึก

การจะเรียนภาษาไทยได้ดีนั้นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ การฝึกฝนจนเกิดความชำนาญและให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะทางภาษาได้คล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ ดังที่นักวิชาการหลายท่านได้นิยามความหมายของแบบฝึกไว้ดังนี้

วนิดา ราชรักษ์ (๒๕๔๘ : ๓๕) ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึก หมายถึงงานหรือกิจกรรมที่ครูผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนกระทำเพื่อฝึกทักษะและความชำนาญจนสามารถนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันและประสบความสำเร็จในการเรียนแบบฝึกจึงเป็นสื่อที่มีประโยชน์ในการเรียนการสอนเพราะช่วยให้ผู้เรียนได้แก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนด้วยการฝึกฝนจากแบบฝึกที่ครูสร้างขึ้น ในการสร้างแบบฝึกต้องคำนึงถึงหลักการสร้างจิตวิทยาที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของแบบฝึกที่ดีประโยชน์ของแบบฝึกและหลักการนำแบบฝึกไปใช้ด้วย

ทัศนวัลย์ เนียมบุปผา (๒๕๕๑ : ๑๕ อ้างถึง อัจฉรา ชิวพันธ์. ๒๕๓๒ : ๑๐๒) ให้ความหมายของแบบฝึกว่า แบบฝึก หมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมความเข้าใจและเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนที่ช่วยให้นักเรียนได้ปฏิบัติและนำเอาความรู้ไปใช้ได้อย่างแม่นยำ ถูกต้อง และคล่องแคล่ว

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (๒๕๕๑ : ๓๒) ให้ความหมาย แบบฝึกหรือแบบฝึกหัดคือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่งๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น

จากนิยามข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง สื่อการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ ช่วยเสริมสร้างทักษะด้วยการฝึกฝนในเรื่องนั้นๆ ให้เกิดความชำนาญและสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

๔.๒ ความสำคัญของแบบฝึก

แบบฝึกเป็น อุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะหลังจากเรียนเนื้อหาไปแล้วแบบฝึกจึงถือเป็นตัวช่วยที่ดีที่สุดที่ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาและทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมา ดังนั้นแบบฝึกจึงมีความสำคัญสำหรับครูผู้สอน มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของสำคัญของแบบฝึกไว้ดังนี้

สุพัตรา หล้าปาวงค์ (๒๕๔๙ : ๒๙) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกที่ผู้วิจัยแต่ละรายสร้างขึ้นนั้นมีผลทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะทางภาษาที่ฝึกแต่ละเรื่องดีขึ้น อันเป็นข้อยืนยันที่สามารถสรุปได้ว่า แบบฝึกมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างแท้จริง

นิภา แก้วประทีป (๒๕๔๖ : ๑๖) กล่าวว่าไว้ว่า แบบฝึกมีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งครูจะต้องให้นักเรียนได้มีการฝึกหลังจากที่ได้เรียนเนื้อหาในแบบเรียนไปแล้วเพื่อให้มีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น ทั้งนี้แบบฝึกหัดที่ครูใช้ควรเป็นแบบฝึกที่ครูสร้างขึ้นเองเพราะครูเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนย่อมจะรับรู้ปัญหาในการเรียนของนักเรียน ซึ่งเราถือว่าแบบฝึกนั้นเป็นอุปกรณ์ในการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ครูผลิตขึ้นมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

พัฒนพงษ์ บรรณการ (๒๕๕๒ : ๓๑) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกสอดคล้องกันว่า แบบฝึกมีความสำคัญต่อการสอนวิชาทักษะ เพราะเป็นเครื่องมือที่ผู้เรียนสนใจ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้จากการกระทำจริง ทำให้รู้และจดจำได้ดี สามารถนำไปใช้ได้ และยังเป็นเครื่องมือวัดผลประเมินผลการเรียนอีกด้วย

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่งเพื่อช่วยในการพัฒนาในด้านการเรียนการสอนให้ดีขึ้น โดยการนำแบบฝึกมาให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาอย่างน้อยเพียงใดเพื่อนำมาปรับปรุงและแก้ไขต่อไป

๔.๓ หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก

หลักการสร้างแบบฝึก นอกจะคำนึงถึงวัย ความสามารถของผู้เรียน จำนวนภาษาที่ใช้ เพื่อหาของแบบฝึก เวลาที่เหมาะสม และกิจกรรมที่น่าสนใจแล้ว ยังมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (๒๕๔๗ : ๔๕-๔๖) กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก ไว้ว่ามีความคล้ายคลึงการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทอื่นๆ คือ

๑. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น

- ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะทำการสอน
- ปัญหาการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียน
- ผลจากการสังเกตพฤติกรรมที่พึงประสงค์
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๒. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์แต่ละกิจกรรม

๓. พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อ ๑ โดยการสร้างแบบฝึก และเลือกเนื้อหาในส่วนที่จะสร้างแบบฝึกนั้นว่าจะทำเรื่องใดบ้าง กำหนดโครงเรื่องไว้

๔. ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึกจากเอกสารตัวอย่าง

๕. ออกแบบชุดแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลาย น่าสนใจ

๖. ลงมือสร้างแบบฝึกแต่ละชุดพร้อมทั้งข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

๗. ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ

๘. นำไปทดลองใช้ แล้วบันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง

๙. ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

๑๐. นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า หลักการสร้างแบบฝึกจะต้องคำนึงเชื่อมโยงกับเนื้อหาสาระของเรื่องนั้นๆ แบบฝึกต้องหลากหลายพร้อมทั้งชักจูงเป็นที่น่าสนใจของผู้เรียน พร้อมทั้งมีความเหมาะสม สมวัยกับผู้เรียน เหมาะสมกับเวลา มีการตรวจสอบข้อผิดพลาด และมีข้อชี้แจงสั้นๆ ทำให้ผู้อ่านอ่านแล้วสามารถเข้าใจได้ทันที

๔.๔ ประโยชน์ของแบบฝึก

แบบฝึก เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียน และการฝึกแต่ละทักษะนั้นควรมีหลายๆ รูปแบบเพื่อที่นักเรียนจะได้ไม่เบื่อ แบบฝึกนอกจะเป็นสื่อที่สำคัญต่อการเรียนของนักเรียนแล้วยังมีประโยชน์สำหรับครูผู้สอนอีกด้วย มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงของประโยชน์ของแบบฝึก ไว้ดังนี้

อดุลย์ ภูปลี (๒๕๓๙ : ๒๔-๒๕) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

๑. ช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
๒. ช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาของบทเรียนและคำศัพท์ต่างๆ ได้คงทน
๓. ช่วยให้เกิดความสนุกสนาน
๔. ทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง
๕. สามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้
๖. ทำให้ผู้สอนทราบความบกพร่องของนักเรียน
๗. ทำให้ประหยัดเวลา
๘. ทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไทยไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุคนธ์ สิริพานนท์ (๒๕๕๓ : ๙๖-๙๗) ได้กล่าวประโยชน์ไว้ว่าแบบฝึก/แบบฝึก เป็นสื่อการเรียนรู้ที่มุ่งมั่นในเรื่องของการแก้ปัญหาและพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้มีนักวิชาการได้ให้นิยามแบบฝึก/แบบฝึกมีประโยชน์อีกหลายประการ

๑. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัย เด็กแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน การให้ผู้เรียนได้จัดทำชุดการฝึกเหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคนใช้เวลาที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละคนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจในการเรียนรู้ นอกจากนั้นยังเป็นการส่งเสริมผู้เรียนที่เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

๒. ชุดการฝึกช่วยเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่คงทน ชุดการฝึกสามารถให้ผู้เรียนได้ฝึกทันทีหลังจากจบบทเรียนนั้นๆ หรือให้การฝึกซ้ำหลายๆ ครั้งเพื่อความแม่นยำในเรื่องที่ต้องการฝึก หรือเน้นย้ำให้นักเรียนทำชุดการฝึกเพิ่มเติมเฉพาะในเรื่องที่ผิด

๓. ชุดการฝึกสามารถเป็นเครื่องมือในการวัดผลหลังจากที่ผู้เรียนเรียนจบในบทเรียนแต่ละครั้ง ผู้เรียนก็สามารถตรวจสอบความรู้ความสามารถของตนเองได้และเมื่อไม่เข้าใจและทำผิดในเรื่องๆใด

ผู้เรียนก็สามารถซ่อมเสริมตนเองได้ จัดได้ว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณค่าทั้งของครูผู้สอนและผู้เรียน ผู้เรียนไม่มีปมด้อยที่ตนทำผิดและสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดของตน

๔. เป็นเครื่องมือที่ช่วยเสริมบทเรียนหรือหนังสือเรียนหรือคำสอนของครูผู้สอน ชุดการฝึกที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้นเพื่อฝึกทักษะการเรียนรู้นอกเหนือจากความรู้ในหนังสือเรียนหรือบทเรียน เช่น ชุดฝึกทักษะการคิดในรูปแบบต่างๆ เป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นผู้ที่รู้จักคิดเป็นนำไปสู่การแก้ปัญหาต่างๆ ในการดำเนินชีวิตต่อไป

๕. ชุดการฝึกรายบุคคลผู้เรียนสามารถนำไปฝึกเมื่อไรก็ได้ ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกได้ตามความต้องการของตน โดยมีครูผู้สอนคอยกระตุ้นหรือเข้าใจให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง

๖. ลดภาระการสอนของครูผู้สอน ไม่ต้องฝึกทบทวนความรู้ให้แก่ผู้เรียนตลอดเวลาไม่ต้องตรวจงานด้วยตนเองทุกครั้ง นอกจากกรณีที่ชุดการฝึกนั้นเป็นการฝึกทักษะการคิดที่ไม่มีเฉลยตายตัวหรือมีแนวเฉลยที่หลากหลาย

๗. เป็นการฝึกรับผิดชอบของผู้เรียน การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการทำชุดการฝึกตามลำพัง โดยมีภาระงานให้ทำตามที่มอบหมาย จัดได้ว่าเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์การทำงานให้ผู้เรียนได้นำไปประยุกต์ปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

๘. ผู้เรียนมีเจตนาที่ดีต่อการเรียนรู้ การที่ผู้เรียนได้ทำชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลายจะทำให้ผู้เรียนสนุกและเพลิดเพลิน เป็นการท้าทายให้ลงมือทำกิจกรรมต่างๆ ตามชุดการฝึก

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยทักษะการเรียนรู้ในเนื้อหาเรื่องนั้นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นแบบฝึกที่มีความหลากหลาย ดึงดูด ชักจูงทำให้ผู้เรียนมีความสนใจทำให้การเรียนในรายวิชานั้นๆ ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างสูง

๔.๕ ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

การสร้างแบบฝึกสำหรับเด็กมีองค์ประกอบหลายประการ การเขียนแบบฝึกต้องแน่ใจในภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับการเรียน ดังที่ วรรณ แก้วแพรง (๒๕๒๖ : ๓๓-๓๘) ได้กล่าวว่าแบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

๑. เนื้อหาที่จะนำมาต้องเป็นเนื้อหาที่มีอยู่ในบทเรียนหรือสอดคล้องสัมพันธ์กับแบบเรียนทั้งที่เป็นคำ ประโยค ข้อความและเนื้อเรื่อง และมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรกำหนด

๒. มีหลายแบบหลายลักษณะเพื่อไม่ให้เบื่อและเป็นการท้าทายให้อยากทำ

๓. ต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำ ๒ ประการ คือ รู้คำเพิ่มขึ้นเข้าใจความหมายของคำดีขึ้นและสามารถในการใช้คำสูงขึ้นตามลำดับของชั้นเรียน

๔. ต้องส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิดโดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน

๕. ต้องไม่มีลักษณะอย่างข้อสอบต่างๆ ไปที่มุ่งวัดความรู้ ความเข้าใจอย่างเดียวแต่ต้องมีลักษณะที่เร้าความสนใจ ยั่วยุ งูใจให้นักเรียนได้คิด ได้พิจารณา และได้ศึกษาค้นคว้าจนเกิดความรู้ความเข้าใจทักษะและความสามารถในการใช้คำสูงขึ้นได้ด้วย

จากลักษณะของแบบฝึกที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าแบบฝึกจะต้องมีเนื้อหาที่จะนำมาเป็นเนื้อหาที่มีอยู่ในบทเรียน และมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรกำหนด มีหลายแบบหลายลักษณะเพื่อไม่ให้เบื่อและเป็นการท้าทายให้อยากทำ อีกทั้งต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจอีกด้วย และต้องไม่มีลักษณะอย่างข้อสอบทั่วไปที่มุ่งวัดความรู้ ความเข้าใจอย่างเดียว ทั้งนี้ในการไปสร้างแบบฝึกนั้นเราควรจะต้องนำไปใช้สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาตลอดจนนักเรียนที่จะนำไปฝึกด้วย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อนักเรียนและการใช้ภาษาให้มากที่สุด

๔.๖ รูปแบบของแบบฝึก

แดคคานีย์ (Dacchanay. ๑๙๖๓ : ๓๐๖ อ้างในศรีประภา ปาลสุทธิ. ๒๕๒๓) ได้กล่าวถึง รูปแบบของแบบฝึกว่ามีรูปแบบดังนี้

๑. แบบให้เขียนตามแบบ (copy exercise)
๒. แบบให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดมาให้เติมลงในช่องว่างให้เหมาะสม
๓. แบบจับคู่โดยจับคู่ข้อความ ๒ ข้อความ ให้เรียงเป็นเรื่องเดียวกัน
๔. แบบสร้าง คือให้ประโยคแล้วนำคำในวงเล็บท้ายประโยคมาใส่ลงในตำแหน่งที่ถูกต้องใน

ประโยคเดิม

๕. แบบให้สร้างเป็นประโยคจากคำที่กำหนดให้

กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๔๔ : ๔๐) ได้กำหนดรูปแบบของแบบฝึกการเขียนสะกดคำไว้หลายรูปแบบ ดังนี้

๑. แบบเลือกคำจากการประมวลคำมากำหนดกิจกรรมในแบบฝึก
๒. แบบเลือกคำที่นักเรียนพบและใช้ในชีวิตประจำวันนำมากำหนดกิจกรรมใช้ในการฝึกทำ

แบบฝึก

๓. แบบฝึกให้อ่านคำง่ายก่อน
๔. แบบใช้ภาพช่วยให้รู้ความหมายของคำ
๕. แบบนำความหมายของคำจากพจนานุกรมมาปรับเป็นภาษาง่ายๆเหมาะสมกับนักเรียนใน

ระดับชั้นนั้นๆ

๖. แบบการใช้คำคล้องจองฝึกการอ่านและบอกความหมายของคำ
๗. แบบใช้คำปริศนาคำทายปริศนาอักษรไขว้
๘. แบบฝึกต่อคำ / เติมคำเพื่อให้ได้คำใหม่
๙. แบบให้อ่านคำเขียนคำด้วยตนเองประกอบด้วยอ่านคำได้ภาพอ่านจากคำโยงคำอ่านจาก

การเลือกคำอ่านจากการเติมคำอ่านจากการต่อคำอ่านจากคำคล้องจองอ่านจากบทร้อยกรองรู้ความหมายของคำด้วยตนเองจากภาพการจับคู่กำกับความหมายปริศนาอักษรไขว้และปริศนาคำทาย

๑๐. แบบมีเฉลยด้วยข้อความ / ภาพ

๑๑. แบบเน้นรูปแบบง่ายๆไปหายากเพื่อสร้างความสนใจมีความหลากหลาย

ไม่ใช้วิธีการเดิมในเรื่องเดียวกัน

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า รูปแบบของแบบฝึกนั้นมีหลายรูปแบบในการนำรูปแบบของแบบฝึกแต่ละรูปแบบไปใช้กับนักเรียนครูจะต้องเลือกรูปแบบให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียนมีความหลากหลายในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๓.๑ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

สุภาพ ดวงเพชร (๒๕๓๓ : ๗๒) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกตามคู่มือครูกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๓๓ โรงเรียนวัดน้อย นพคุณ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า

๑. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๒. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๓. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๔. ความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

พิมล แจ่มแจ้ว (๒๕๔๒ : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างชุดฝึกซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพ ของชุดฝึกซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ตามเกณฑ์ ๘๐ / ๘๐ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๑ โรงเรียนวัดดิสหงสารามเขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร จำนวน ๒๐ คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลาในการทดลอง ๑๓ ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลข้อมูล ได้แก่ ชุดฝึกซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำ ประกอบด้วยชุดย่อยจำนวน ๕ ชุด แผนการสอนซ่อมเสริมประกอบชุดฝึกซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำแบบฝึกซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำ แบบทดสอบท้ายชุดฝึกซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ มีประสิทธิภาพ ๘๙.๒๒ / ๘๒.๐๑

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ สรุปได้ว่า การเรียนการสอนโดยการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะในด้านการเขียนสะกดคำให้กับนักเรียนที่จะให้ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงนั้นองค์ประกอบที่สำคัญจะเกี่ยวข้องกับครูผู้สอน นักเรียน และสื่อการเรียนการสอนซึ่งทั้งหมดจะต้องสอดคล้อง

กัน ทั้งนี้แบบฝึกการเขียนสะกดคำเป็นกิจกรรมหรือสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่สร้างขึ้นมาเพื่อนำไปพัฒนาและแก้ไขปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ ๓
วิธีดำเนินงานวิจัย
(Research Methodology)

การวิจัยการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

๓.๑ แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ เพื่อวางพื้นฐานรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐-๑๑๐๑) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย และสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องต่อไป

๓.๒ ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

๓.๒.๑ ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย ของวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐-๑๑๐๑) ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๒๓ คน

๓.๒.๒ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย ของวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐-๑๑๐๑) ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๑๐ คน ที่เลือกโดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จากผลสัมฤทธิ์ไม่ผ่านเกณฑ์ของการสอบย่อย ในเรื่องการสะกดคำ ในรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐ - ๑๑๐๑)

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๓.๑ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

๑. ชุดฝึกปฏิบัติ เรื่อง การเขียนสะกดคำ รายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐-๑๑๐๑)

๒. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ใช้วัดความรู้ความเข้าใจตามกรอบเนื้อหาที่กำหนดเป็นแบบข้อเขียน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้ทดสอบกลุ่มตัวอย่าง

๓.๓.๒ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือแต่ละประเภท

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. การสร้างชุดฝึกทักษะเรื่อง การเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

(๑) ศึกษาเนื้อหาวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เพื่อเป็นแนวทางในการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

(๒) กำหนดรูปแบบชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน

(๓) สร้างชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแบบต่อเนื่อง ในหน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ประกอบด้วย

(ก) แบบชุดฝึกที่ ๑ เรื่อง การเขียนสะกดคำ

(ข) แบบชุดฝึกที่ ๒ เรื่อง การเขียนสะกดคำ

(๔) นำแบบชุดฝึกทักษะที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และนำมาปรับปรุง

(๕) นำชุดฝึกทักษะไปทดลองใช้กับกลุ่มนักศึกษา ๑๐ คน โดยเป็นนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ไม่ผ่านเกณฑ์สอบย่อย เรื่อง การเขียนสะกดคำ จำนวน ๑๐ คน

(๖) ขณะทดลองมีการจับเวลาในการทำชุดฝึกทักษะทั้ง ๒ ชุด สังเกตความร่วมมือ ความตั้งใจ ความสนใจ พบว่า นักเรียนมีความสนใจในการฝึก เห็นความสำคัญของการแก้ปัญหาและมีความภาคภูมิใจในความก้าวหน้าของตนเอง เมื่อทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

๒. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ ในรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ มีวิธีการสร้างดังนี้

(๑) ศึกษาเอกสารการวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พ.ศ.๒๕๖๔

(๒) นำจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้มาเป็นกรอบในการสร้างแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(๓) แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบข้อเขียน ๑ ข้อ

(๔) นำแบบทดสอบที่สร้างให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และช่วยแก้ไข

(๕) นำแบบทดสอบไปปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์

(๖) นำแบบทดสอบไปใช้

๓.๔ การดำเนินการวิจัย / การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบมีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ ซึ่งผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

๓.๓.๑ แบบทดสอบก่อนเรียน โดยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๑๐ คน ทำแบบทดสอบก่อนทำการสอน จำนวน ๑ ข้อ เรื่อง การเขียนสะกดคำ

๓.๓.๑ ดำเนินการสอน เรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติ

๓.๓.๓ ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางเรียนหลังจากดำเนินการสอน

๓.๓.๔ ตรวจให้คะแนน ๑๐ คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ บันทึกรายการถูกให้ ๑ คะแนน บันทึกรายการผิดให้ ๐ คะแนน แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ ในรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐-๑๑๐๑) เพื่อวางพื้นฐานรายวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย และสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องต่อไป ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ต่าง ๆ ดังนี้ วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

๓.๖ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้สูตรทางสถิติ ดังต่อไปนี้

๓.๕.๑ สถิติพื้นฐาน ได้แก่

๑. ค่าร้อยละ (%)

๒. ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. ๒๕๔๕ : ๑๐๕)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (Results of Study)

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย เพื่อวางพื้นฐานรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐ - ๑๑๐๑) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย และสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องต่อไป

๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

%	แทน	ค่าร้อยละ
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย

๔.๒ การวิเคราะห์ผลการทำแบบฝึกปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ผลการทำแบบฝึกปฏิบัติ เรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย นำมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) สรุปผลตามตารางที่ ๔.๑ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑ แสดงการวิเคราะห์ผลการทำแบบฝึกปฏิบัติ

รายการ	คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	คิดเป็นร้อยละ
คะแนนจากการทำแบบฝึกปฏิบัติ ชุดที่ ๑ (คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน)	๓๘	๓.๘	๓๘.๐๐
คะแนนจากการทำแบบฝึกปฏิบัติ ชุดที่ ๒ (คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน)	๘๗	๘.๗	๘๗.๐๐

จากการวิเคราะห์ผลการทำแบบฝึกปฏิบัติ พบว่า คะแนนจากการทำแบบฝึกปฏิบัติชุดที่ ๑ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ๓.๘๐ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๐๐ คะแนน จากการทำแบบฝึกปฏิบัติชุดที่ ๒ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ๘.๗๐ คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๐๐ สรุปว่า คะแนนจากการทำแบบฝึกปฏิบัติชุดที่ ๒ สูงกว่าชุดที่ ๑ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ๔.๙๐ คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๐๐

๔.๓ การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกปฏิบัติ เรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพขนและเครื่องแต่งกาย ในรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐-๑๑๐๑) นำมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) สรุปผลตามตารางที่ ๔.๒ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๒ แสดงผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกปฏิบัติ

ลำดับที่	รายนามนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง	คะแนนก่อนเรียน (๑๐ คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (๑๐ คะแนน)
๑	นางสาวนุรไอนี ปูลา	๔	๙
๒	นางสาวพิรดาวส์ สะแปอิง	๔	๙
๓	นางสาวซูรีมัน อาแด	๔	๙
๔	นางสาวบาดารียะห์ หะยิมะแซ	๓	๙
๕	นางสาวนุรฟาน ปือซา	๕	๑๐
๖	นางสาวนาเดียร์ แนแซ	๕	๑๐
๗	นางสาวนุรอามาณี มะดีเยาะ	๓	๗
๘	นางสาวมาซีเต๊ะ เจ๊ะยอ	๓	๗
๙	นางสาววิลดาณีย์ สียะ	๓	๗
๑๐	นางสาวนุรอามีนะ หะมะ	๔	๑๐
รวมทั้งสิ้น		๓๘	๘๗

๔.๔ การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกปฏิบัติ เรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพขนและเครื่องแต่งกาย ในรายวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐-๑๑๐๑) นำมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) สรุปผลตามตารางที่ ๔.๓ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๓ แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

รายการ	คะแนนรวม (๑๐๐ คะแนน)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน)	๓๘	๓.๘
คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน)	๘๗	๘.๗

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดสมมติฐานไว้ว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติ ซึ่งจากการทดลองใช้แบบฝึกปฏิบัติพบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ ๓.๘ ส่วนคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ ๘.๗ สรุปได้ว่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) จากการทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ ๔.๙๐

สรุปว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยชุดแบบฝึกปฏิบัติ เรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพชชั่น และเครื่องแต่งกาย มีความรู้สูงขึ้นจริง คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๐๐ ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๑๐ คน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการนำแบบฝึกปฏิบัติมาใช้ประกอบการเรียนการสอน สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ (Summary/Implication/Recommendation)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ ของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพ้นและเครื่องแต่งกาย เพื่อวางพื้นฐานรายวิชาทักษะ ภาษาไทยเชิงวิชาชีพ (๓๐๐๐๐-๑๑๐๑) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขา เทคโนโลยีแพ้นและเครื่องแต่งกาย และสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องต่อไป

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดสมมติฐานไว้ว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากการเรียนโดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ ซึ่งจากการทดลองใช้แบบฝึกปฏิบัติพบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ ๓.๘ ส่วนคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ ๘.๗ สรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) จากการทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ ๔.๙๐

สรุปว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกปฏิบัติ เรื่อง การพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำแล้ว มีความรู้สูงขึ้นจริง คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๐๐ ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๑๐ คน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการนำแบบฝึกปฏิบัติมาใช้ประกอบการเรียนการสอน สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ และสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องต่อไป

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะในการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ ของนักศึกษาชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ สาขาเทคโนโลยีแพ้นและเครื่องแต่งกาย สามารถอภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้ ผลการทำชุดฝึกปฏิบัติชุดที่ ๑ พบว่านักศึกษา จำนวน ๑๐ คน มีคะแนนในการทำแบบฝึกปฏิบัติ ชุดที่ ๑ ได้ ๓๘ คะแนน ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ๓.๘๐ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๐๐ และชุดที่ ๒ ได้ ๘๗ คะแนน ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ๘.๗๐ คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๐๐ ซึ่งจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน - หลังเรียน คะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ ๓.๘๐ ส่วนคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ ๘.๗๐ สรุปได้ว่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) จากการทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ ๔.๙๐ ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากการเรียนโดยใช้แบบฝึกปฏิบัติ

ชุดแบบฝึกปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นบทเรียนประเภทสอดแทรกเนื้อหาของบทเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบและเสนอเนื้อหาในหน่วยย่อย ๆ ใน ปริมาณที่เหมาะสมกับความยากง่าย กิจกรรมการเรียนจึงคล้ายกับการเรียนการสอนจริงในชั้นเรียน

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะทั่วไป

๑. ควรนำชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่นที่ยังมีปัญหาในด้านการเขียนตัวสะกด เพื่อให้มีทักษะและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

๑. ควรมีการสร้างแบบฝึก ในระดับชั้นต่างๆ หรือในกลุ่มสาระอื่นที่เห็นว่าจะมีความเหมาะสม และแสวงหาความรู้ แนวคิดใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับการพัฒนาเทคโนโลยี

๒. ควรมีการทดลองใช้แบบฝึก ภายหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการเรียนการสอนแล้ววัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยให้นักศึกษาเขียนตอบและประเมินผลตามสภาพจริง

๓. ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกกับวิธีสอนหลายๆ วิธี

บรรณานุกรม (Bibliography)

- กระทรวงศึกษาธิการ. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล.
[http://www.nana-bio.com/ Research/image%20research](http://www.nana-bio.com/Research/image%20research)
(วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- กระทรวงศึกษาธิการ. **การวิจัยในชั้นเรียน**. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล.
<https://www.moe.go.th/> (วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- กรมวิชาการ. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. [ระบบออนไลน์]
แหล่งข้อมูล. http://lib.edu.chula.ac.th/FILEROOM/CABCU_PAMPHELT
(วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- กรณีการ พวงเกษม. **การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการทางสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา**.
[ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล. <http://uc.thailis.or.th/Catalog/Bibitem.aspx?BibID>
(วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- ชุดิกาญจน์ เทศยรัตน์. **การพัฒนาทักษะการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย**. [ระบบออนไลน์]
แหล่งข้อมูล. <http://newtdc.thailis.or.th/docview.aspx?tdcid=371099>
(วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- นิภา แก้วประทีป. **การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา**. [ระบบออนไลน์]
แหล่งข้อมูล. <http://www.kroobannok.com/48716>
(วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- นิมิต เพชรจำนงค์. **การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากภาษาไทยเรื่องรามเกียรติ์
ตอนสุครีพหักฉัตร**. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล.
<http://newtdc.thailis.or.th/docview.aspx?tdcid=373872>
(วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- บัณฑิตา แจ้งจบ. **การสร้างชุดฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะใช้
หลายตัว**. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล. <http://newtdc.thailis.or.th/docview.aspx?>
(วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. **พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. [ระบบออนไลน์]
แหล่งข้อมูล. <https://bu.rmutk.ac.th/wp-content/uploads/document/>
(วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ปิลันธนา ศุภดล. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนคำพื้นฐานวิชาภาษาไทย [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล http://www.tnrr.in.th/2558/?page=result_search&record_id=29451 (วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- พนมวัน วรดลย์. (2542). การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล <http://dspace.bru.ac.th/xmlui/handle/123456789> (วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- พัฒนพงศ์ บรรณการ. การพัฒนาแบบฝึกเรื่องการเป่าขลุ่ยไทย. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล http://www.thaischool.in.th/_files_school/10106996/data/10106996_1_20141 (วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- พิมล แจ่มแจ่ม. การสร้างชุดฝึกซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำ. ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล <http://sure.su.ac.th/xmlui/bitstream/handle/123456789/8444/fulltext.pdf?sequence=2&isAllowed=y>. (วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- วนิดา ราชรักษ์. การพัฒนาแบบฝึกความสามารถในการแก้ปัญหาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล <http://www.edu-journal.ru.ac.th/AbstractPdf> (วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓)
- วรรณ แก้วแพรง. คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล <https://www.kruachieve.com>. (วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓)
- วรรณ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล <https://cuir.car.chula.ac.th/> (วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓)
- วิรัชศักดิ์ ปัตตลาโพธิ์. ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทย. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล http://www.tnrr.in.th/?page=result_search&record_id (วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓)
- ศรีประภา ปาลสุทธิ. การสร้างแบบฝึกการอ่าน ร ล ว ควบกล้ำสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล <https://data.bopp-obec.info/emis/news/> (วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓)
- สราวดี เพ็งศรีโคตร. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล <http://dspace.bru.ac.th/xmlui/handle/123456789/1544> (วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์. นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. [ระบบออนไลน์] <https://www.car.chula.ac.th/display7.php?bib=b1827990>
(วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- สุชาดา ชาทอง. การศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล <http://kb.tsu.ac.th/jspui/bitstream/12345678>
(วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย. วิธีสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล <http://km.ssk.ac.th/wp-content/uploads/2015/07/>
(วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้อู่การพัฒนาผู้เรียน. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล <http://opac.mbu.ac.th/Record/10216>
(วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน การสร้างแบบฝึก. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล <https://sites.google.com/site/prapasara/p2-5>
(วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- สุพัตรา หล้าปาวงศ์. การใช้แบบฝึกเพื่อปรับปรุงการคัดลายมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล <http://newtdc.thailis.or.th/docview.aspx?tdcid>
(วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. หลักภาษา. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล <http://nkw05245.circlecamp.com/index.php?page=home&language=th>
(วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- สุภาพ ดวงเพชร. การเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทย. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล <http://dspace.bru.ac.th> (วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- สุริพร แยมฉาย. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล <https://sites.google.com/site/jamethaiphayao/>
(วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).
- อดุลย์ ภูปลื้ม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/suedureasearchjournal/article/view>
(วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).

บรรณานุกรม (ต่อ)

อัจฉรา ชิวพันธ์. กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. [ระบบออนไลน์] แหล่งข้อมูล
<http://opac.mbu.ac.th/Record/29884> (วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓).

ภาคผนวก
(Appendix)
แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

แบบฝึกการพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

- พยางค์มีองค์ประกอบอย่างน้อยอะไรบ้าง
 - พยัญชนะต้น สระ
 - พยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด
 - พยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์
 - พยัญชนะต้น สระ ตัวการันต์
- คำในข้อใดเขียนถูกต้องทั้ง 2 คำ
 - สีนามิ เชี่ยวกราก
 - คำคร่า สูญเสีย
 - สวดมนต์ พังทลาย
 - ทรัพย์สิน พิธีกรรม
- “ฉันเดินหาซื้อ..... ไปฝากคุณแม่” จากข้อความข้างต้นควรเติมคำในข้อใด
 - พุทรา
 - พุทธา
 - พุตทรา
 - พุตซา
- “สมชายต้อง..... กลับมาด้วยความผิดหวัง” จากข้อความข้างต้นควรเติมคำในข้อใด
 - ชมชาน
 - ทรมชาน
 - ชมทราน
 - ชมชราน
- คำว่า วา-ตะ-ไฟ เขียนอย่างไร
 - วาตะไฟ
 - วาตพยั
 - วาตภยั
 - วาตะภยั
- “น้องสาวของฉัน จะไปเที่ยวหัวหิน” จากข้อความข้างต้นควรเติมคำในข้อใด
 - กระตือรือล้น
 - กระตือรือร้น
 - กระตือลือร้น
 - กระตือลือล้น
- คำใดมีจำนวนพยางค์เท่ากับ คมนาคม
 - อนธการ - ภูมิลำเนา
 - อุกฉกรรจ์ - อุปสมบท
 - อุบัติเหตุ - ทศนิยม
 - อินทระณู - อิสราภาพ
- ข้อใดมีเสียงวรรณยุกต์โททุกคำ
 - ข้าวใหม่หุงขึ้นหม้อ
 - ช่วยกันประหยัดไฟฟ้า
 - แม่ไม่ชอบต้มแซ่บ
 - บ้านน้อยหลังนี้มาอยู่
- คำในข้อใดเป็นคำพ้องเสียง
 - พรรณ - พันธุ์
 - วัน - วาน
 - นก - หนู
 - สิน - ศีล
- ข้อใดอ่านสะกดคำไม่ถูกต้อง
 - บัณฑิต อ่านว่า บัน - ดิต
 - มณฑป อ่านว่า มน - ดบ
 - บัณเฑาะก์ อ่านว่า บัน - เคาะ
 - มณฑก อ่านว่า มน - ดก

แบบฝึกการพัฒนาทักษะในการเขียนตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติการเขียนสะกดคำ

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบหลังเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดมีเสียงวรรณยุกต์โททุกคำ ก. ข้าวใหม่หุงขึ้นหม้อ ข. ช่วยกันประหยัดไฟฟ้า ค. แม่ไม่ชอบต้มแซ่บ ง. บ้านน้อยหลังนี้หน้าอยู่ 2. น้องสาวของฉัน จะไปเที่ยวหัวหิน ก. กระทือร้อยรัน ข. กระทือร้อยรัน ค. กระทือร้อยรัน ง. กระทือร้อยรัน 3. คำใดมีจำนวนพยางค์เท่ากับ <u>คมนาคม</u> ก. อนธการ - ภูมิลำเนา ข. อุกฉกรรจ์ - อุปสมบท ค. อุบัติเหตุ - ทศนิยม ง. อินทรธนู - อีสราภาพ 4. คำว่า วา-ตะ-ไฟ เขียนอย่างไร ก. วาตะไฟ ข. วาตพัย ค. วาตภัย ง. วาตะภัย 5. คำในข้อใดเป็นคำพ้องเสียง ก. พรรณ - พันธุ์ ข. วัน - วาน ค. นก - หนู ง. สีน - สีล	6. ฉันเดินหาซื้อ..... ไปฝากคุณแม่ ก. พุทรา ข. พุทธา ค. พุดทรา ง. พุดซา 7. ข้อใดอ่านสะกดคำไม่ถูกต้อง ก. บัณฑิต อ่านว่า บัน – ดิต ข. มณฑป อ่านว่า มน – ดบ ค. บัณฑิต อ่านว่า บัน – เตาะ ง. มณฑก อ่านว่า มน – ดก 8. คำในข้อใดเขียนถูกต้องทั้ง 2 คำ ก. สีนามิ เชี่ยวกราก ข. คำคร่า สูญเสีย ค. สวดมนต์ พังทลาย ง. ทรัพย์สิน พิธีกรรม 9. สมชายต้อง..... กลับมาด้วยความผิดหวัง ก. ชมซาน ข. ทรมซาน ค. ชมทราน ง. ชมชราน 10. พยางค์มีองค์ประกอบอย่างน้อยอะไรบ้าง ก. พยัญชนะต้น สระ ข. พยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด ค. พยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ ง. พยัญชนะต้น สระ ตัวการ์นต์

ประวัติผู้วิจัย

(Profile)

ชื่อ-สกุล	นายธรรมนุญ เทพชุม
ตำแหน่ง	พนักงานราชการครู สังกัด หมวตวิชาสามัญ – สัมพันธ์
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ที่ตั้ง ๑๐๐ หมู่ ๕ ถนนสาย ๑๕ ตำบลสะเตงนอก อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
ที่อยู่	๓๗ ซอยกัลยาเทพ ถนนอนุสรณ์อาจารย์ทอง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
เบอร์โทรศัพท์	๐๘๖-๗๔๘๖๕๒๗
วุฒิการศึกษา	ปริญญาโท วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยทักษิณ คณะศึกษาศาสตร์
ใบอนุญาตประกอบอาชีพครู	๖๒-๔๐๓-๐๔๑๖๗-๓๕๑๒

